

عنوان مقاله:

کاربست نظریه شرمساری در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

نوشین عصمت پور بروجردی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

نظریه شرمساری بازپذیرکننده به ویژه در فرهنگ های آسیایی کاربرد بیشتری دارد. کاربرد این نظریه در برخورد با رفتارهای پرخطر بیان می دارد دلبستگی و ارتباط انسان با والدین، دوستان، همکاران و غیره و همچنین پیوستگی فرد به نهادهایی مانند مدرسه، دانشگاه، باشگاه و ... باعث بازدارندگی رفتار مجرمانه می شود. یکی از مسائل مورد نظر پلیس ترمیمی، ایجاد شرمساری در بزهکار می باشد که نقش مهمی در بازگشت بزهکار به جامعه و پیشگیری از تکرار جرم ایشان دارد، زیرا که شرمساری نقش کلیدی در بازپذیری بزهکار دارد و اساتید در دانشگاه می توانند از قدرت نقش خود استفاده کرده و با برقراری ارتباط نزدیک تر با دانشجویان زمینه ساز تغییر مثبت در آنان شوند. مناسب ترین مکان برای رویت شرمساری بازپذیرکننده عملاً در خانواده هایی است که مهر و محبت در آنجا رواج دارد و مدارس به عنوان یک نهاد و به مثابه اجتماعاتی در سطوح خرد، رکن اصلی جامعه پذیری جوانان و کنترل اجتماعی رفتار بزهکاری به شمار می روند. و برنامه های ترمیمی، در نظام عدالت نوعاً حاوی اصلاح و تعدیل فرایندهای دادگاه رسمی است.

کلمات کلیدی:

شرمساری، حقوق کیفری، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685717>

